

AVTOMATSKA IZPOSOJA MESTNIH KOLES IN IZDAJA RAČUNA V SKLADU Z ZDDV-1

Pojasnilo DURS, št. 4230-162/2010-2, 1. 6. 2010

Davčni zavezanec navaja, da bo vzpostavil in upravljal z javnim sistemom izposoje mestnih koles. Uporabnik mestnega kolesa mora pred prvo uporabo z upravljavcem skleniti pogodbo oziroma potrditi splošne pogoje poslovanja, biti imetnik kartice Urbana (imenske) ter imeti odprt račun pri banki. Uporabnik lahko začne uporabljati storitev mestne izposoje koles po opravljeni registraciji, ki se izvede enkrat letno. Uporabnik bo uporabil storitev izposoje kolesa tako, da bo približal kartico Urbana terminalu, ki mu bo po verifikaciji odprl eno izmed stojal za kolo, na katerem je vgrajena elektromagnetna ključavnica. Po uporabi kolesa bo uporabnik kolo vrnil na za to določeno mesto. Davčni zavezanec v zvezi z navedenim sprašuje:

1. ali mora upravljavec uporabniku izstaviti račun za izposajo kolesa takoj na terminalu,
2. ali se račun uporabniku lahko pošlje po elektronski pošti,
3. ali si lahko uporabnik sam natisne račun z internetne strani upravljavca in
4. ali obstajajo kakršne koli omejitve glede višine vplačil preko terminalov.

V zvezi z navedenim odgovarjamo:

Rok za izdajo računa z ZDDV-1 ni določen. Davčni zavezanec lahko izda račun v papirni ali elektronski obliki. Izdani ali prejeti računi morajo biti hranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2) ne vsebuje določbe, ki bi davčnemu zavezancu predpisovala rok za izdajo računa. Kljub temu, pa mora davčni zavezanec v skladu s prvim odstavkom 85. člena ZDDV-1 zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

Davčni zavezanec mora v skladu s prvim odstavkom 81. člena ZDDV-1 zagotoviti, da je izdan račun za vsako dobavo blaga ali storitev, ki jih opravi na ozemlju Slovenije. Račun se v skladu z drugim odstavkom 84. člena tega zakona lahko izda v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglaša kupec oziroma naročnik in če je zjamčena pristnost izvora in celovitost vsebine. Račun se lahko izda v elektronski obliki v skladu s predpisi, ki določajo elektronsko poslovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- zagotovljena mora biti avtentičnost izvirnika računa, tako da prejemnik računa lahko ugotovi, da je tak račun resnično poslal izdajatelj računa;
- iz elektronskega sporočila morata biti razvidna čas in kraj odpošiljanja in prejema računa;
- zagotovljena mora biti integriteta računa, tako da uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo podatkov na računu.

Način pošiljanja in tiskanja računa torej ni predpisan, vendar mora davčni zavezanec izdane in prejete listine hraniti v prvotni obliki, v kateri so bili oblikovane, poslane ali prejete, ne glede na to, ali gre za listine, izdane v papirni ali elektronski obliki.

Glede višine vplačil preko terminalov z vidika izvajanja DDV predpisov ni nobenih omejitev.